

Arbejdsløshed, til hvilken der kan ydes Hjælp af Arbejdsløshedsfonden. Thi hvis det var Mening, saa vilde der i Loven have staaet, at der skulde sættes Nødhjælpsarbejder i Gang med Tilskud fra Arbejdsløshedsfonden. Men der staaer i Loven, at der nedsættes til Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt et Arbejde kan anerkendes som Nødhjælpsarbejde, og til at medvirke ved Organiseringen af saadanne og føre fornøden Kontrol med dem i København og i hvert af Amterne — et Udvalg. Disse Udvalg skal altsaa bestemme, hvilke af de af Arbejdsudvalget paapegede Arbejder der kan egne sig til Nødhjælpsarbejder, og hvilke der ikke kan egne sig dertil. Deri ligger ikke, at de Arbejder, som Arbejdsudvalget foreslaar, og som ikke egner sig til Nødhjælpsarbejder, skulde være afskaaret fra at blive udført ved offentlig Foranstaltning, men det forekommer mig, at det ærede Medlem argumenterede ud fra den Betragtning, at der kun var denne Mulighed. Af Arbejdsudvalgets Betænkning fremgaar det, at dette Udvalg uden Undtagelse har haft den samme Opfattelse af dets Opgave som den, jeg her har præciseret, thi ellers kunde Arbejdsudvalget jo ikke have argumenteret paa den Maade, som det har gjort i Betænkningen og som anførte af den højtærede Socialminister, uden at noget af Udvalgets Medlemmer har taget Afstand derfra. Udvalget skelner nemlig mellem Arbejder, som egner sig, og Arbejder, som ikke egner sig til at udføres som Nødhjælpsarbejder. Jeg tror derfor, man maa slaa fast, at det ærede Medlems Opfattelse af, at der kun kunde være Tale om Nødhjælpsarbejder, og at alt kan klares ved Hjælp af Nødhjælpsarbejder, ikke er i Overensstemmelse med Loven.

Men hvis jeg saa vender mig til den anden Side af Sagen, nemlig til Spørgsmaalet, hvorvidt ikke mere kan klares ved Hjælp af Nødhjælpsarbejder, end hidtil er sket, og end der synes forudsat, ogsaa fra den højtærede Socialministers Side, saa tror jeg nok, man kan sige, at mere maa kunne udføres som Nødhjælpsarbejder. Den højtærede Socialminister har til Folketingsudvalget udtalt — jeg har ikke Betænkningen her —, at Hensigten med dette Lovforslag er at styrke og opmuntre — tror jeg, det var, eller saadant noget lignende — Kom-

munerne til at sætte offentlige Arbejder i Gang. Jeg tror dog ikke, Socialministeren ved Loven er afskaaret fra ogsaa for Nødhjælpsarbejders Vedkommende at styrke og opmuntre til at sætte saadanne i Gang, det kunde maaske nok være sket i en noget højere Grad, end det har fundet Sted.

Men naar nu denne Strid er opstaaet mellem paa den ene Side Regeringen og paa den anden Side saavel Partiet Venstre som det konservative Folkeparti om, hvorvidt man skal bruge Nødhjælpsarbejder eller ej, saa tror jeg, at det ærede Ilteetingvalgte Medlem (Carl F. Madsen), der talte paa Socialdemokratiets Vegne, har Ret i, at Kærnen i dette Spørgsmaal skal man søge i Spørgsmaalet om Arbejdslønnen og i Bestræbelserne for paa den ene Side at bringe Arbejdslønnen ned og paa den anden Side at holde den oppe. Dette er Kærnen i det Spørgsmaal, som man strides om her, thi man maa jo ikke se bort fra, at Arbejdsløshedsfonden og Statstilskuddet til Arbejdsløshedsforsikringen, der har det primære Formaal at hjælpe de Arbejdere, som mister deres Beskæftigelse, først og fremmest de Forsørgere, som mister Beskæftigelsen, samtidig har den Bivirkning, som ikke kan undgaas, at de virker som en Forsikring for den gennem Organisationerne vedtagne Arbejdslønn, som en meget stærk Forsikring for Lønnen. Hvis Arbejdsløshedsfonden nemlig ikke var der, vilde Lønnen selvfølgelig falde meget hurtigt ved indtrædende Arbejdsløshed. Men Lønnen kan altsaa holdes oppe for dem, der arbejder, samtidig med at der er Arbejdsløshed, og det kan den just i Kraft af, at der er en Forsikring for dem, der er arbejdsløse. Naar man nu staaer i en Krise som den, vi i Øjeblikket befinder os i, maa det erkendes fra alle Sider, at Arbejdslønnen, naar der foregaar en almindelig Sænkning i Prisniveauet, ogsaa maa ned. Det ærede Ilte landstingsvalgte Medlem sagde, at man kan tale om Bølgetop og Bølgedal i denne Forbindelse, og fremhævede, hvordan man taler, naar det gaar op, og naar det gaar ned. Det er alt sammen meget rigtigt. Men i det Øjeblik Nationalbanken foretager en Sænkning af Prisen paa alle Varer paa 25—30 pCt. i Løbet af nogle faa Maaneder, for mange Varers Vedkommende en aldeles omgaaende, hurtigt virkende Sænkning af Priserne, ligger det i Sagens Natur, at man